

Descanseu...

No tot ha de ser acció, tràfec, fatiga. El cos necessita reposar de tant en tant, la ment calmar-se, assossegar-se, la fe trobar un espai d'amistat, i de reflexió. Jesús comprèn bé la persona humana, i ell mateix proposa el descans

No sempre, ni tothom troba temps per descansar; ni tothom sap fer-ho quan en té ocasió. Quanta gent torna de les vacances tant o més cansada que a la sortida? Han sabut distreure's, però ben poc han descansat.

Actualment en la nostra comunitat , cada quart divendres, en el nostre petit temple, s'ofereix desconexió per la ment, retrobament per l'amistat, silenci i quietud per descansar en la pregària i asseure's al costat de Jesús. Aprofiteu l'ocasió.

«Els cansats fan la feina» diuen; hi ha error, estan cansats perquè han fet la feina; només aquells que no fan no es cansen. Fer tot el que hom pot i una mica més és bo, **voler fer** més del que hom pot fer és insà.

Sembla que m'estic contradient, però no és cert, perquè voler fer més del que hom pot fer és arriscar-se, és orgull, però si quan hom està cansat convé d'acabar la feina, sigui la que sigui, fer-la és voluntat de complir, generositat i amor.

La frase «qui fa el que pot, no està obligar a més» és certa i vàlida. El problema és que no és fàcil saber el nostre límit, que no es descobreix fins que hom va un pas més enllà del seu propi límit.

«Veniu a mi, els qui esteu cansats i afeixugats i descansareu perquè sóc humil de cor i el meu jou és suau», diu Jesús, i és cert !

P.G.